

Κατόπιν έμεσολάβησε νεκρική σιγή.

Δέν ήδύνατο νά ύπάρξη πληρεστέρα ταύτης παρενόησις μεταξύ δύο άνθρωπών πλασμάτων.

Τό κίνιστρον του έργοχειρου της εύρισκετο πλησίον της Μέρσης· έλαβεν όθεν αυτό και όπως λάβη τον άπαιτούμενον χρόνον ύνα συνέλθη, προσποικήθη ότι συνήμοζε τās κλωστας των έγχρώων μαλλίων της.

Ο Ιούλιος ύστατο όρθιος όπισθεν του κλητήρος του, καλύπτων αυτήν όλην διά των βλεμμάτων του γηθοσύνας, τὰ χαρίεντα θεωρών χαρακτηριστικά του προσώπου της και τον μεγαλοπρεπή πλούτον της κόμης της.

Κατέκρινεν έαυτον ως τον άσθενέστερον πάντων των άνδρών, ως τον έπιβουλότερον των φίλων, διότι έμενε παρ' αυτής και έν τούτοις έμενεν.

Η σιγή έξηκολούθει.

Η θύρα της αίθουσής του σφαιριστηρίου διανοίχθη εκ νέου άθουρόβως, έφάνη δ' ώτακουστούσα ή στυγνή της Χάριτος μορφή...

Τήν αυτήν εκείνην στιγμήν, ή Μέρση, άναλαβούσα τό θάρρος της, ώμίλησε :

— Δέν θέλετε νά καθήσετε; ήρώτησε μετά γλυκύτητος.

Αλλά δέν προσέβλεψε ποσώς τον νεαρόν ιερωμένον. Ήτο, κατά τό φαινόμενον, πολύ άπησχολημένη εις την συναρμολόγησιν των μαλλίων της.

Εκείνος έκαμε κινήσιν τινα, όπως καθήση εις έδραν, πλησίον της εύρισκομένη και τότε παρετήρησε και ούτος κινουμένην την θύραν της αίθουσής του σφαιριστηρίου, την όποιαν εκλείσε την στιγμήν εκείνην ή Χάρις Βράδον.

— Μήπως εύρίσκεται κάποιος εις τό δωμάτιον εκείνο; ήρώτησεν άποτεινόμενος προς την Μέρσην.

— Άγνοώ παντελώς, άπεκρίθη εκείνη, αλλά από όλίγων ήδη στιγμών μοι έφάνη ότι ή θύρα εκείνη ήμινήοιζε και εκλείσε πολλάκις.

Ο Ιούλιος διηυθύνθη όπως παρατηρήση και έξετάση έν τῷ δωματίῳ εκείνῳ, ότε ή Μέρση άφῆκεν εκουσίως της νά πέση μία τολύπη μαλλίνου χρωματιστού νήματος. Εκείνος εκυψεν όπως τό λάβη χαμύθεν και τῇ τό άποδώση, και τοιουτοτρόπως άπώλετο χρόνος τις.

Όταν ήνοιξε την αίθουσαν του σφαιριστηρίου παρετήρησεν ότι ήτο κενή αυτή.

Ήτό τις όμως εκεί άναμφιβόλως, όστις έγκαιρώς ειχεν άπομακρυνθῆ και κρυβῆ, όπως μή φωραθῆ.

Εκ της ήμικεκλεισμένης θύρας του κενιστηρίου έφαινετο και τοῦτο κενόν.

Τρίτη θύρα ήτο άνοιχτή. Η φέρουσα εις τό προαύλιον και εκείθεν εις τον κήπον.

Ο Ιούλιος εκλείσε διά της κλειδός την θύραν ταύτην και επανῆλθεν εις τό έστιατόριον.

— Έν μόνον πράγμα ύποθέτω, ειπε προς την Μέρσην, ότι ούδεμία θύρα ήτο

γύρω κλειστή, και ότι έσχηματιζέτο προς τό προαύλιον ρεύμα άέρος.

Εκείνη παρεδέχθη σιωπηλώς τον συλλογισμόν τουτον.

Αλλ' ό Ιούλιος δέν έφαινετο εύχαριστημένος έξ έαυτου. Επί τινα στιγμήν προσέβλεψε βεβιασμένος γύρω του, και μετ' όλίγον τό θέλητρον της Μέρσης τον κατέλαβεν έξ ολοκλήρου και άπαξ έτι έθεώρησε τον χαρίεντα λαιμόν και την πλουσίαν κόμην της.

Η Μέρση έμάντευσεν ότι ειχεν άληθώς δελεάση τον Ιούλιον και ότι τον συνεκράτει άκοντα έν τῷ δωματίῳ εκείνῳ· αλλά τῇ άπελείπετο θάρρος, όπως έπιζητήση έξήγησιν τινα. "Εμεινε λοιπόν προσηλωμένη παρά ποτε εις τό έργόχειρόν της, τόσον προσηλωμένη όττε νά μή δύναται νά όμιλή.

Η βραιλεύουσα σιγή ειχε καταστή άφόρητος.

Ο Ιούλιος διέκοψε την σιωπήν διά κοινού τινος τύπου, έρωτώσα την ψευδή Χάρिता περι τῆς υγείας της.

— Είμαι ήδη τόσον καλά, όστε έντρέπομαι διά την άνησυχίαν και την όδύνην την όποιαν ύπέφερον δι' έμέ οι φίλοι μου, άπεκρίθη αυτή. Σήμερον κατήλθον του δωματίου μου διά πρώτην φοράν και προσπαθώ νά έργασθώ όλίγον.

Και έριψε πάλιν διαρκῆ τὰ βλέμματά της επί του κινίστρον του έργοχειρου της. Τὰ διάφορα είδη των μαλλίων, άτινα εύρίσκοντο έν αὐτῷ συνέκειντο εκ τολυπῶν και νημάτων άναμιξ, τὰ νήματα δέ ήσαν πολύ περιωμπεπλεγμένα.

— Ω! τί άταξία! άνέκραξεν ύπομειδιώσα. Πῶς θά τὰ τακτοποιήσω αυτά;

— Αφήσατέ με νά σας βοηθήσω, τῇ ειπεν ό Ιούλιος.

— Σείς;

— Διατί όχι; ήρώτησεν εκείνος, άναλαμβάνων τό πρωτοτύπως εύθυμον και χάριεν ήθος του. Λησμονείτε ότι κατέχω τον εκκλησιαστικόν εκείνον βαθμόν, όστις μοι χορηγεῖ τό πρινόμιον νά γίνωμαι χρήσιμος πλησίον παντός νέου;

Ελαβεν ύπό τους πόδας του ύποπόδιον και ήρχισε νά τακτοποιῆ τὰ νήματα.

Μετά τινα στιγμήν τὰ μαλλία περιετυλίχθησαν επί των δακτύλων του, επαρυσίασε δέ την μίαν άκραν ενός νήματος προς την Μέρσην, όπως άρχισῆ νά τό τυλίσῃ.

Πάντα ταῦτα ήσαν τόσον άπλᾶ και τόσον φυσικά, όστε ή Μέρση ήσθάνθη ελλείποντα τον φόβον, τον όποιον τῇ ενέπνεεν εκείνος. Ηρχισε λοιπόν νά τυλίσῃ εις τολύπην τὰ νήματα. Και πράττουσα τοῦτο, έτόλμησε νά ειπῆ τι, όπερ θά ήνάγκαζε τον Ιούλιον νά προδοθῆ, εάν άληθώς ύπώπτευε την άλήθειαν.

— Αφοῦ έτύχατε παρών όταν έλιποθύμησα, θά μ' εύρετε, άληθώς, πολύ όλιγόψυχον, άκόμη και ως γυναίκα.

Εκείνος έσεισε την κεφαλήν.

[Επιτεται συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταί έγγράφονται εις τὰ « Έκλεκτά Μυθιστορήματα » κατά πάσαν εποχήν. Φύλλα προηγούμενα εύρίσκονται έν τῷ γραφείῳ ήμῶν, εις πάντα τὰ Ύποπρακτορεία των Έφημερίδων, και τοίς κ.κ. Άνταποκριταίς ήμῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αί έν παρενθέσει τιμαί σημειούνται χάριν των έν ταίς έπαρχίαις και τῷ έξωτερικῷ έπιθυμούντων νά άποκτήσωσιν αυτά, έλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

« Έλληνικαί Σκηναί » υπό Άγγέλου Βροφφερίου, μετ' άφρ. υπό Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [550]

« Αίγυπτία Βασιλόπαις » μυθιστορία ιστορική, υπό Γεωργίου Έβερς, μετ' άφρασις υπό Ε. Γαλά η, Ι. Κ. Δελιγιάννη και Στ. Σπρέιτ (τόμοι τρεις) Δρ. 5 50 [6]

« Η μυστηριώδης Συμμορία », μυθιστορία Mary Lafon Δρ. 2 [2,20]

« Η Ναζίζ Μαριάνθη » μυθιστορία πρωτότυπον Δρ. 1,30 (1,50)

« Περιουσία της Γῆς εις 80 ήμέρας » μυθιστορία Ιουλίου Βέρν. Δρ. 1,70' (2)

« Ο Άρχων του Κόσμου », μυθιστορία εις 6 τόμους Δρ. 8 (9)

« Αί τελευταίαι ήμέραι της Πομπήης » μετ' άφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα Δρ. 4 (4,50)

« Έξομολόγησις ενός Άββά » μυθ. Δρ. 150 (160)

« Τυχάζιον Συμβάν », διήγημα πρωτότυπον, υπό Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου Δρ. 1 (1,40)

« Τὰ Ύπερβα των Παρισίων », μυθιστορία Pierre Zaccane Δρ. 4 (4,20)

« Το τέκνον του Έραστου » και « Η άνωμος μήτηρ » (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία Α. Matthey (Arthour Arnold) Δρ. 3 50 (4)

« Το φρούριον του Καρρού » και Το άνθος της Άλόης » (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστορία Ι. Φ. Σμῆθ. Δρ. 3 25 (3,75)

« Ο Αδικηθείς Ρογήρος », μυθιστορία Ιουλίου Μαρύ, 2 τόμοι εκ 686 σελίδων, δραχ. 3 (3,40)

« Αττικά Νύκτες ». Δράματα — Ποιήσεις Σ. Ν. Βασιλειάδου Δρ. 2 (2,20)

« Ελληνική » έθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνική μυθιστορία υπό Έπαμεινώνδα Κυριακίδου Δρ. 5 (5,30)

« Το Μυστήριο του Σκελετου », μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ Δρ. 5 (5,30)

« Ο Άγνοστος της Βελλεβίλης », μυθιστορία Π. Ζακόν Δρ. 2 50 (2,70)

« Ο Ύπνότης Μάις », μυθιστορία Ponson de Terrail Δραχ. 2 50 (2,70)

« Η διδασκάλισσα », μυθιστορία Εύγενείου Σύη Δραχ. 3 (3,20)

« Τα γάγια μας », κωμωδία Π. Λαζαρίδου ήθοποιού Δρ. 70 (80)

« Ο παπᾶ - Κωνσταντίνος », μυθιστορία Άλεβδ Δρ. 1 50 (1,70)

« Η Άδελφούλα », μυθιστορία Ε. Μαλιῶ (τόμοι 2) Δρ. 2 50 (2,80)

« Αί Νύκτες του Βουλεβάрту », μυθιστορία Pierre Zaccane (τόμοι δύο) Δρ. 3 (3,30)

« Αί Κατακόμβαι της Ιούλλης », μυθιστορία Η. Emille Chevalier Δρ. 1 50 (1,70)

« Η Αἰτου Μεγαλειότης τό Χρήμα », μυθιστορία Ξαβιέ δέ Μοντεπέν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6,60]

« Η Σειρήν », μυθιστορία Ξαβιέ δέ Μοντεπέν Δρ. 1 50 (1,70)

« Το Τριακοσιδραχμον Έπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου Δρ. 50 [60]

« Παράπτωσις και Μεταμέλεια », ήτοι « Απομνημονεύματα Άλίκης δέ - Μερβιλλ », μυθιστορία Maximilien Perrin (όλόκληρον τό έργο μας Δρ. 3 50 [3,50])